

21.12.2005

2592/2/03

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Ulla-Maija Lindström

PÄÄTÖS HELSINGIN VEDEN VESIHUOLTOMAKSUJA KOSKEVASSA ASIASSA

1

ASIAN VIREILLETULO

Tutkittavanani on ollut kanteluasia, jossa oli kysymys Helsingin Veden liittymismaksujen määräytymisperusteesta. Helsingin kaupunginhallituksen asian johdosta 25.8.2003 antaman lausunnon mukaan Helsingissä Helsingin Veden liittymismaksujen rakenne ja määräytymisperusteet noudattavat Vesi- ja viemäri- ja viemäriyhtiöyhdistyksen ja Suomen Kuntaliiton ohjeiden ja suositusten mukaisia linjauksia. Lausunnossa todettiin edelleen, että vesihuollosta perittävät maksut määräytyivät osittain vesihuoltolain säännöksillä ja osittain yleisillä toimitusehdoilla.

Kaupunginhallituksen lausunnosta ei ilmennyt, milloin kaupunginvaltuusto on päättänyt 1.3.2001 voimaan tullessa vesihuoltolaissa säädettyjen maksujen yleisistä perusteista. Lausunnosta ei myöskään ollut todettavissa, perustuivatko vesilaitoksen asiakkailtaan perimät maksut kaupunginvaltuuston päätökseen.

Näistä syistä otin 18.11.2003 Helsingin Veden vesihuoltomaksujen määräytymisen perusteita koskevan asian tutkittavakseni.

2

SELVITYS

Helsingin kaupunginhallitus antoi pyytämäni selvityksen ja Helsingin Vesi pyysi lisäselvityksenä asiaan Suomen Kuntaliiton lausunnon.

3

RATKAISU

3.1

Oikeusohjeet

Perustuslaki

Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia.

Perustuslain 121 §:n 1 momentin mukaan Suomi jakaantuu kuntiin, joiden hallinnon tulee perustua kunnan asukkaiden itsehallintoon. Pykälän 2 momentin mukaan kuntien hallinnon yleisistä perusteista ja kunnille annettavista tehtävistä säädetään lailla.

Kuntalaki

Kuntalain 2 §:n 1 momentin mukaan kunta hoitaa itsehallinnon nojalla itselleen ottamansa ja sille laissa säädetyt tehtävät. Kunnille ei saa antaa uusia tehtäviä tai velvollisuuksia taikka ottaa pois tehtäviä tai oikeuksia muuten kuin säätämällä siitä lailla. Pykälän 2 momentin mukaan kunta voi sopimuksen nojalla ottaa hoitaakseen muitakin kuin itsehallintoonsa kuuluvia julkisia tehtäviä.

Kuntalain 13 §:n 1 momentin mukaan valtuusto vastaa kunnan toiminnasta ja taloudesta. Pykälän 2 momentin 4 kohdan mukaan valtuuston tulee muun ohella päättää kunnan palveluista ja muista suoritteista perittävien maksujen yleisistä perusteista.

Kuntalain 14 §:n 1 momentin mukaan valtuusto voi johtosäännössä siirtää toimivaltaansa kunnan muille toimielimille sekä luottamushenkilöille ja viranhaltijoille.

Kuntalain 23 §:n 1 momentin mukaan kunnanhallitus vastaa kunnan hallinnosta ja taloudenhoidosta sekä valtuuston päätösten valmistelusta, täytäntöönpanosta ja laillisuuden valvonnasta.

Vesihuoltolaki

Vesihuoltolain 4 luvussa säädetään vesihuollon maksuista ja kustannuksista.

Vesihuoltolain 18 §:ssä säädetään maksujen yleisistä perusteista. Pykälän 1 momentin mukaan vesihuollon maksujen tulee olla sellaiset, että pitkällä aikavälillä voidaan kattaa vesihuoltolaitoksen investoinnit ja kustannukset. Maksuihin saa sisältyä enintään kohtuullinen tuotto pääomalle. Pykälän 2 momentin mukaan maksujen tulee olla kohtuulliset ja tasapuoliset. Maksun suuruudessa voidaan ottaa huomioon tarve säädellä veden kulutusta, veden erityinen käyttötarkoitus taikka jäteveden poikkeuksellinen laatu tai määrä. Maksujen tulee tarpeen mukaan olla sellaiset, että ne edistävät veden säästäväistä käyttöä ja jäteveden määrän vähentämistä sekä ehkäisevät haitallisten aineiden johtamista viemäriin. Pykälän 3 momentin mukaan vesihuoltoa voidaan tukea kunnan, valtion ja Euroopan yhteisön varoista. Tuki on otettava huomioon kustannuksia 1 momentin mukaisesti katettaessa. Vesihuollon tukemisesta on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

Vesihuoltolain 19 §:n 1 momentin mukaan vesihuoltolaitoksen tulee periä vesihuollosta käyttömaksua. Käyttömaksu peritään kiinteistön käyttämän veden ja poisjohdettavan jäteveden määrän ja laadun perusteella. Pykälän 2 momentin mukaan lisäksi laitos voi periä liittymismaksua ja perusmaksua sekä muita

maksuja laitoksen toimittamista palveluista. Nämä maksut voivat olla eri alueilla erisuuruisia, jos se on tarpeen kustannusten oikean kohdentamisen tai aiheuttamisperiaatteen toteuttamisen vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä. Liittymismaksun suuruudessa voidaan ottaa huomioon myös kiinteistön käyttötarkoitus.

Vesihuoltolain 37 §:ssä säädetään lain voimaan tulosta. Pykälän 1 momentin mukaan tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001. Pykälän 3 momentin mukaan tällä lailla kumotaan yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista 23 päivänä joulukuuta 1977 annettu laki (982/1977) sekä jätevesimaksusta 13 päivänä heinäkuuta 1973 annettu laki (610/1973) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Pykälän 4 momentin mukaan ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.2

Vesihuoltolain voimaantulon johdosta annettuja ohjeita ja suosituksia

Suomen Kuntaliitto on 13.2.2001 päivätyssä yleiskirjeessään 6/80/2001 todennut, että eduskunta hyväksyi vesihuoltolain 11.12.2000 ja laki tulee voimaan 1.3.2001 lukien. Yleiskirjeessä selostetaan välittömät toimenpiteet, joihin kunnan on syytä viipymättä ryhtyä. Näistä ensimmäinen on uuden vesihuoltolain perusteella perittävien vesimaksujen hyväksyminen. Edelleen yleiskirjeen mukaan, mikäli vesihuoltolaitos ei ole oma juridinen oikeushenkilönsä (esimerkiksi osakeyhtiö, vesiosuuskunta) vaan osa kunnan organisaatiota (esimerkiksi kunnan liikelaitos), tulee kunnanvaltuuston edelleen päättää kuntalain 13 §:n mukaan maksujen yleisistä perusteista. Päätösvalta maksujen yksityiskohtaisesta määräämisestä voidaan kuitenkin delegoida johtosäännöllä muille toimielimille.

Jätevesimaksulain kumoutuessa myös lain mukaisen jätevesimaksutaksan perusta kumoutuu. Maa- ja metsätalousministeriö on katsonut, ettei tämä kuitenkaan tarkoita sitä, ettei vesihuoltolaitos voisi periä jätevesimaksua 1.3.2001 lukien ja ettei kunnan tarvitse tehdä uutta jätevesitaksapäätöstä vesihuoltolain perusteella ennen lain voimaantuloa. Koska juridisesti taksa kuitenkin kumoutuu, yleiskirjeessä katsottiin, että kunnan tulee välittömästi ryhtyä toimenpiteisiin vesihuoltolain mukaisten jätevesimaksujen vahvistamiseksi.

Vesi- ja viemärlaitosyhdistyksen vuoden 2001 ohjeessa ja suosituksessa vesilaitoksen maksuista todetaan puolestaan kohdassa 1.4 "Yleiset suositukset laitosten taksasta", että yksityisoikeudellisten laitosten johtokunta, hallitus tai vastaava elin päättää laitoksen taksasta. Kunnallisen vesihuoltolaitoksen taksasta päättää kunnan johtosäännössä määrätty toimielin. Kuntalain 13 §:n mukaan kunnanvaltuuston on kuitenkin määrättävä kunnallisen laitoksen palveluista ja muista suoritteista perittävien maksujen yleisistä perusteista. Ohjeessa on lisäksi selostettu vesihuoltolain mukaiset maksulajit ja suositukset niiden määräämisestä sekä vesihuoltolaitoksen palvelumaksut. Ohjeen liitteenä on muun ohella taksamalli ja palvelumaksuhinnaston malli.

3.3

Helsingin kaupungin toimielinten päätökset

Helsingin kaupunginvaltuuston päätös 18.6.2003

Helsingin kaupunginvaltuusto päätti 18.6.2003 (§ 152) Helsingin veden taksarakenteen muutoksesta. Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti muuttaa veden ja jäteveden taksarakennetta aikaisintaan 1.1.2004 alkaen siten, että otetaan käyttöön veden, jäteveden ja huleveden perusmaksut sekä liittymismaksut seuraavien periaatteiden mukaisesti.

Päätöksen mukaan Helsingin Veden voimassa olleeseen taksarakenteeseen sisältyvä kulutussidonnainen veden perusmaksu korvataan vesilaskutuskohteen rakennusluvan mukaisen kerrosalan mukaan määräytyvällä veden perusmaksulla, ja samalla otetaan käyttöön uusina maksuina jäteveden ja huleveden kerrosalapohjaiset perusmaksut. Perusmaksu jyvitetään veden, jäteveden ja huleveden perusmaksuihin siten, että veden osuus täydestä perusmaksusta on 40 %, jäteveden osuus 40 % ja huleveden osuus 20 %. Asiakas maksaa perusmaksuja käytettävissään olevien vesihuoltopalvelujen suhteessa. Perusmaksu koskee myös tilapäisessä käytössä olevia, vesihuoltopalveluja käyttäviä kiinteistöjä. Asiakkaalta, jolla on mahdollisuus liittyä erilliseen sadevesiviemäriin, mutta joka tästä huolimatta johtaa hulevetensä jätevesiviemäriin, peritään jäteveden perusmaksu korotettuna. Tekninen lautakunta voi myöhemmin kustannusvastaavuuteen perustuen muuttaa perusmaksujen jakautumisen suhdetta.

Lisäksi päätöksessä todettiin, että liittymismaksujen maksurakennetta muutetaan siten, että tuolloin voimassa ollut maksuosuusjakauma (vesijohdon liittymismaksu 50 %, viemäriin liittymismaksu 50 %) korvataan jakaumalla vesijohto 40 %, viemäri 40 %, hulevesiviemäri 20 %. Liittymismaksujen kokonaishintataso pidettiin kuitenkin ennallaan.

Edelleen päätöksen mukaan sellaisille rakennelmille tai kiinteistöille, joiden kerrosalaa ei voida määritellä tai joilla ei ole varsinaista kerrosalaa lainkaan, määritellään erikseen rakennettuun pinta-alaan tai hulevesien valumapinta-alaan perustuva huleveden liittymismaksu ja perusmaksu, joiden suuruus vastaa kiinteistöstä hulevesijärjestelmälle aiheutuvaa kuormitusta. Näistä erityistapauksista on esimerkkiluettelo päätöksen liitteenä.

Kaupunginvaltuusto hyväksyi myös toivomusponnen, jonka mukaan kaupunginvaltuusto edellyttää, että se saa raportin Helsingin Veden vesihuollon taksarakenteen muutoksien vaikutuksista kiinteistöjen kustannusten jakoon.

Helsingin kaupungin teknisen lautakunnan päätös 10.4.2004

Helsingin kaupungin teknisen lautakunnan 10.4.2004 pidetyn kokouksen esityslistassa todettiin, että kuntalain 13 §:n 4 kohdan mukaan kaupunginvaltuusto päättää maksujen ja siten myös vesi- ja jätevesitariffien muutosten yleisistä perusteista. Helsingin kaupungin teknisen palvelun

johtosäännön 5 §:n 8 kohdan mukaan tekninen lautakunta päättää vesihuollon maksuista sekä hyväksyy perusteet, joiden mukaan maksuista päättää viranhaltija. Tariffirakenteen muutoksen perusteista päättäminen kuului siten kaupunginvaltuustolle, ja maksujen suuruudesta päättäminen kuului tekniselle lautakunnalle.

Esityslistassa todettiin edelleen, että Vesi- ja viemärlaitosyhdistyksen (VVY) taksasuositustyöryhmän työn tuloksena vuonna 2001 julkaistujen vesihuoltolaitoksen maksuja koskevien ohjeiden ja suositusten mukaan perusmaksun määräytymisperusteen tulisi kattaa liittymästä laitokselle aiheutuvat kulutuksesta riippumattomat käyttö- ja pääomakustannukset. Koska Helsingin Veden tuolloinen perusmaksu oli kulutussidonnainen, se ei vastannut rakenteeltaan VVY:n taksasuosituksen ja todellisen kustannusrakenteen mukaista vedenkulutuksen määrästä riippumatonta kustannusta. Kiinteistön kerrosala kuvaa paremmin asiakkaan kiinteistöä varten vesihuoltolaitoksen toimesta ylläpidettävää vesihuoltopalvelua. Suositusten mukaan vesihuoltolaitoksen perusmaksulla tulisi kattaa sekä verkoston että puhdistuslaitosten kiinteäluonteiset, vedenkulutuksen määrästä riippumattomat ylläpitokustannukset.

Esityslistan mukaan uuden vesihuoltolain tultua voimaan 1.3.2001 kumoutui samalla siihen asti voimassa ollut laki jätevesimaksusta. Kunnallisten viemärlaitosten taksaan ei kumotun jätevesimaksulain mukaan voinut sisältyä perusmaksua. Jäteveden johtamiseen ja käsittelyyn liittyy vastaavanlaisia kiinteäluonteisia ylläpitokustannuksia kuin puhtaan veden puolellakin, joten jäteveden perusmaksun käyttöönotto on perusteltua ja kustannusten aiheuttamisperiaatteen mukaista.

Edellä esitetyillä perusteilla tekninen lautakunta päätti kokouksessaan 10.4.2004 §:n 31 kohdalla veden, jäteveden ja huleveden kerrosalaperusteisen perusmaksun käyttööntämisestä sekä liittymismaksujen jakoperusteen muuttamisesta. Lautakunta päätti, että veden, jäteveden ja huleveden vesilaskutuskohdekohtainen ja pinta-alaperusteinen perusmaksu otetaan käyttöön sekä liittymismaksujen jakoperuste muutetaan 1.1.2005 alkaen noudattaen päätöksessä tarkemmin todettuja laskenta- ja määräytymisperusteita, yksikköhintoja sekä reunaehtoja.

3.4

Helsingin kaupunginhallituksen selvitys ja Suomen Kuntaliiton lausunto

Helsingin kaupunginhallituksen selvityksen mukaan Helsingin Veden taksarakennetta muutettiin kaupunginvaltuuston 14.5.1997 tekemällä päätöksellä § 185 ottamalla käyttöön 1.6.1997 lähtien jo käytössä olleiden veden ja jäteveden käyttömaksujen lisäksi veden perusmaksu. Tuolloin hyväksytty tariffiuudistus sisälsi myös veden ja jäteveden liittymismaksujen käyttöönoton 1.1.1998 lähtien. Edelleen lausunnossa viitataan Helsingin kaupunginvaltuuston 18.6.2003 tekemään Helsingin Veden taksarakenteen muutosta koskevaan päätökseen. Kaupunginhallitus totesi, että Helsingin Veden asiakkailtaan

perimät vesihuollon taksat perustuivat kaupunginvaltuuston asianmukaisiin päätöksiin.

Helsingin Vesi toimitti lisäselvityksenä asiaan Suomen Kuntaliiton lausunnon. Sen mukaan valtuuston tulee kuntalain 13 §:n mukaisesti päättää maksujen yleisistä perusteista. Vesihuollossa tämän on katsottu tarkoittavan sitä, että valtuuston tulisi päättää käyttöönotettavista maksulajeista (käyttö-, perus- ja liittymismaksu) sekä maksujen perusteista (esimerkiksi määrä/laatu, pinta-ala-, kerrosala- vai kulutusperuste). Maksujen yleisiin perusteisiin ei kuitenkaan lasketa maksujen määrää eli tämä voidaan kuntalain 14 §:n perusteella delegoida johtosäännöllä esimerkiksi vesihuoltolaitoksen toiminnasta vastaavalle toimielimelle.

Edelleen lausunnossa todettiin, että vesihuoltolaki ei perustanut oikeutta periä maksuja, vaan ainoastaan asetti ehtoja maksujen laillisuudelle. Laki ei sisällä säännöstä, jonka mukaan kunnan taksoista olisi tullut mitättömiä 1.3.2001 lähtien. Tarkoitus oli, että lain voimaan tulon jälkeen kunta voisi muun vesihuoltolaitoksen tapaan periä sopimuksen perusteella taksansa mukaiset vesihuoltomaksut. Kuntaliitto katsoi lausunnossaan, ettei vesihuoltolaitoksien tai kuntien valtuustojen tarvinnut kuntalain 13 §:n tai vesihuoltolain perusteella päättää uudelleen taksoistaan, jos ne eivät sisältäneet vesihuoltolain vastaisia taksamääräyksiä. Lausunnon mukaan Helsingin kaupunginvaltuuston 14.5.1997 vahvistamaan vesihuoltotaksaan perustuneet Helsingin Veden maksut eivät olleet vesihuoltolain vastaisia.

3.5

Arviointi

Vuoden 2001 maaliskuun alussa voimaan tulleen vesihuoltolain tarkoituksena oli saattaa vesihuoltolainsäädäntö vastamaan nykyisiä tarpeita ja korjata siinä ilmenneitä puutteita ottaen huomioon yhteisölainsäädännön vaatimukset. Lain maksuja koskevilla säännöksillä yhtenäistettiin vesihuollon maksujen sääntely. Vesihuoltolaissa on säännökset vesihuollosta perittävistä maksuista ja niiden perusteista.

Lain 18 §:ssä säädetään maksujen yleisistä perusteista. Pykälän 1 momentin mukaan maksujen tulee olla sellaisia, että niillä voidaan pitkällä aikavälillä kattaa vesihuoltolaitoksen investoinnit ja kustannukset. Näitä kustannuksia olisivat lakia koskevan hallituksen esityksen (HE 85/2000 vp) mukaan kaikki ylläpito- ja käyttökustannukset sekä myös mahdollisista ympäristön- ja terveydensuojelusta, luonnonvarojen käytöstä ja mahdollisista maankäytön rajoituksista aiheutuvat kustannukset, jotka tulisi ottaa maksuissa huomioon. Säännös vastaisi hallituksen esityksen mukaan valmisteilla ollutta vesipolitiikan puitedirektiivin mukaista kustannusten kattamisen periaatetta. Tarkoituksena oli, että vesihuollon palveluista perittävät maksut vastaisivat mahdollisimman hyvin todellisia kustannuksia ja edistäisivät aiheuttamisperiaatteen toteuttamista.

Pykälän 2 momentti edellyttää, että maksujen tulee olla kohtuullisia ja tasapuolisia. Hallituksen esityksen mukaan kohtuullisuutta arvioitaessa tulisi

kiinnittää huomiota vesihuollon eri maksuista muodostuvaan kokonaisuuteen. Tasapuolisuuden vaatimus tarkoittaa, että eri asiakkaita, asiakasryhmiä tai kunnan eri alueita ei aseteta perusteettomasti toisistaan poikkeavaan asemaan.

Vesihuoltolain 19 §:ssä säädetään maksuista, joita vesihuoltolaitoksella on oikeus periä. Vesihuollosta perittäviä maksuja ovat käyttömaksu, liittymismaksu ja perusmaksu. Hallituksen esityksessä todetaan, että käyttömaksun periminen on pakollista vesilaitoksen toimittamista palveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Käyttömaksu määräytyy sen perusteella, kuinka paljon asiakas käyttää vedenhankinnan ja viemäroinnin palveluja. Pääasiallinen maksuperuste on käytetyn veden määrä. Hallituksen esityksen perusteluista ilmenee, että käyttömaksu on tarkoitettu vesihuoltolaitoksen muuttuvien kustannusten kattamiseksi, liittymismaksulla katettaisiin kustannukset laitoksen perustamisinvestoinneista ja palvelun aloittamisesta ja perusmaksulla kulutuksesta riippumattomat kiinteät kustannukset.

Käytettävissä olevan selvityksen mukaan Helsingin Veden vesihuollon maksut ovat perustuneet 31.12.2004 asti kaupunginvaltuuston 14.5.1997 tekemään päätökseen. Helsingin Veden perimät maksut olivat tuon päätöksen nojalla kulutussidonnainen veden ja jäteveden käyttömaksu, kulutussidonnainen perusmaksu sekä pinta-alaan ja rakennusalaan perustuva liittymismaksu. Helsingin kaupunginvaltuuston 18.6.2003 tekemällä päätöksellä veden ja jäteveden taksarakennetta muutettiin siten, että käyttöön otettiin veden, jäteveden ja huleveden perusmaksut sekä liittymismaksut. Kulutussidonnainen veden perusmaksu korvattiin vesilaskutuskohteen rakennusluvan mukaisen kerrosalan mukaan määräytyvällä veden perusmaksulla. Samalla uusina maksuina otettiin käyttöön jäteveden ja huleveden kerrosalapohjaiset perusmaksut. Liittymismaksujen maksurakennetta muutettiin, mutta maksujen kokonaishintataso pidettiin ennallaan.

Vesihuoltolain 19 §:n väljä sanamuoto huomioon ottaen Helsingin kaupunginvaltuuston 14.5.1997 tekemään päätökseen perustunutta ja 31.12.2004 asti voimassa ollutta Helsingin Veden taksaa ei mielestäni voi pitää suorastaan vesihuoltolain vastaisena. Taksan perusmaksun kulutussidonnaisuus ei kuitenkaan ole ollut vesihuoltolain periaatteiden mukainen. Käsitykseni mukaan vesihuoltolailla on tavoiteltu aiheuttamisperiaatteen ja todellisen kustannusrakenteen mukaisia maksuja, jolloin veden kulutuksesta riippuvat vesihuoltolaitoksen muuttuvat kustannukset katetaan kulutussidonnaisella käyttömaksulla, kun taas perusmaksulla katetaan laitoksen kiinteät kustannukset, joiden suuruus ei riipu vedenkulutuksen määrästä. Tämä vastaa myös Vesi- ja viemärlaitosyhdistyksen edellä selostettua kantaa ja Helsingin kaupunginvaltuuston sittemmin itse ottamaa kantaa.

Kuntalain 13 §:n mukaan valtuuston tulee päättää maksujen yleisistä perusteista. Vesihuollossa tämä tarkoittaa sitä, että valtuuston tulee päättää käyttöön otettavista maksulajeista ja niiden perusteista. Maksujen yleisiin perusteisiin ei lueta maksujen määriä, vaan niistä päättäminen voidaan kuntalain 14 §:n nojalla delegoida vesihuoltolaitoksen toiminnasta vastaavalle toimielimelle.

Helsingin kaupunginvaltuusto on vasta 18.6.2003 tekemällään päätöksellä muuttanut Helsingin Veden taksarakenteen vastaamaan 1.3.2001 voimaan tulleen vesihuoltolain periaatteita. Totean, että esimerkiksi muissa eduskunnan oikeusasiamiehen kansliassa tutkittavana olleissa kanteluissa vastaavat valtuustojen päätökset on tehty jo vuoden 2001 syksyllä (Espoo ja Valkeakoski) tai vuoden 2002 alussa (Harjavalta).

Helsingin kaupungin tekninen lautakunta puolestaan päätti kaupunginvaltuuston päätökseen perustuvista uusista maksuista vasta 10.4.2004. Vesihuoltolain mukaiseen taksarakenteeseen perustuvat maksut ovat lopulta tulleet voimaan Helsingissä vasta 1.1.2005 eli lähes neljän vuoden kuluttua vesihuoltolain voimaantulosta.

Kuntalain 23 §:n mukaan kunnanhallitus vastaa kunnan hallinnosta ja taloudenhoidosta sekä valtuuston päätösten valmistelusta, täytäntöönpanosta ja laillisuuden valvonnasta. Käsitykseni mukaan Helsingin kaupunginhallituksen olisi tullut huolehtia siitä, että uuden vesihuoltolain mukaisesta taksarakenteesta ja sen mukaisista maksuista olisi päätetty nyt tapahtunutta joutuisammin.

Saatan tämän käsitykseni Helsingin kaupunginhallituksen tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän kaupunginhallitukselle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Muuhun toimenpiteeseen asia ei anna puoleltani aiheutta.